

Ben Dün Çanakkale Cephesindeydim

– A.Müfit KUTLU · 30 Ocak 2012

B.

20 Yılda beri kendi kaderine bırakılıp terkedilmiş eski bir Rum köyü olan Kirte (Alçıtepe)'ye Romanya göçmenlerinin yerleştirilmesine karar verilmişti .Çanakkale'de şehit düşen binlerce askerimizin hatıralarına devlet sahip çıkmazken ve düşman askerlerinin mezarlıkları görkemli anıtlarla bir gül bahçesi olarak ihya edilirken , köyde bakkal dükkanı açan Romanya Muhaciri Salim Mutlu'nun vicdanı , aziz şehitlerden arda kalan hatıraların toprağın üstünde savrulmasına razı gelmemişti. Bulduğunu sakladı.Diğer köylüler de bulduklarını getirip ona teslim ettiler . Köy müzesini dükkanının bir bölümünde açan ve giriş ücreti almayan ve Allah'ın rahmetine kavuştuğunu öğrendiğim bu kadirşinas insanın eşi anlatmıştı bana :

" 1934 yılında bu köye geldiğimiz sabah karşıdaki tarlalara baktığımızda pamuk ekilmiş olduğunu gördük .Sonra yakınına gidip gördükki onlar pamuk değil şehit kemikleriymiş. "

1943 Yılında Nuri Yamut Paşa Gelibolu'da 2.Kolordu Komutanı iken İstanbul'daki iki evini satarak, tarlalara dağılmış Sığındere şehitlerinin kemiklerini toplayıp mermer bir anıt yaptırmış ve çevreyi duvarlarla çevirerek koruma altına aldı. Daha sonra bu kahraman asker 1950 Yılında TC devletinin 6.Genelkurmay Başkanı oldu. 1954 yılında kendi isteği ile emekli olarak milletvekili seçildi.1960 Yılında CHP paralelindeki 27 Mayıs askeri darbesinde Demokrat Parti milletvekili olduğu için Ankara'da tutuklanarak Kara Harp Okuluna getirildiğinde genç teğmenler tarafından dövüldü. Sonra Yassıada'da duruşmalarının devamı süresince maruz kaldığı hakaretlere dayanamayarak 1961 yılında tutuklu iken vefat etti.

"Nuri Yamut Paşa Sığındere Şehitliği"ne geldiğimizde on bin şehidin soluduğu manevi bir havanın bizi kucakladığını hissettik. Rehberimiz Balıkesir Üniversitesi Öğretim Görevlisi Aydın Ayhan Bey'in isteği ile bir arkadaşımız Kur'an okumaya başladı. Hemen bulunduğum yerde bir çam ağacının altında iki dizimin üstüne çömeldim . Kulağım Kur'an'da ,gözlerim kara toprakta iki küçük kemik parçasına takıldı . Bir kabahat yaparcasına heyecanla o kemikleri cebime koydum. Yıllarca özenle sakladığım o kemikleri şimdi arıyor ama bulamıyorum .

Of'lu Bayram Ali Öztürk Hoca vardı bir zamanlar . İstanbul'daki İsmail Ağa camininin şehit edilen değerli imamı , bir radyo sohbetinde Çanakkale şehitlerini anlatıyor :

" Alçıtepe Köyünden İsmail Aldıkaçtı bir hatırasını şöyle nakleder " Hoca'm tarlada çift sürüyordum .Baktım bizim traktörün pulluğu bir yere takıldı ,traktör gitmiyor. "Allah Allah ! Bu nedir ?" dedim . İnip baktım ki kucağında silahıyla şehit düşmüş bir Osmanlı askeri .. Baktım su matarası hala duruyor . Hala mataranın içinde su var . Matarayı aldım ve ben yoluma devam ettim . O gece yatmadan önce yüreğime bir sıkıntı düştü. Bir şey oluyor bana anlamıyorum . O sıkıntıyla birlikte uyudum. Geceleyin rüya görüyorum .Birisı üzerime doğru geliyor. Aynen bana şunları söylüyordu " İsmail ! ... İsmail ! Mataramı ver. Mataramda benim abdest suyum var "

Rahmetli Necip Fazıl Üstad öyle derdi " Ben, Türkiye'yi yerin üzerindeki 35 milyon (o zamanki Türkiye nüfusu) ölünün değil, yerin altındaki 35 milyon dirinin koruduğuna inanırım . "

"Vatanımızın batısındaki Çanakkale şehitleriyle doğusundaki Allahuekber şehitleri bizi korumaktadır. İnsanlarımızın kimliksiz ve kişiliksiz yetişmemesi için buraların çok iyi çok güzel okunması gerekir . "

diyen Bayram Hoca anlatmaya devam ediyor :

" Beşiktaş Vaizi Ali Cemal Efendi bir hatırasında anlatır " Ben hacca gittiğimde orada bir Hindistan'lı alimle tanıştım . Sohbet ederken o alim zat bir hatırasını anlattı " Bir defasında yine böyle hacca gelmiştim. Resulüekrem Efendi'mizin türbedarı olan bir zat ile tanıştım. Türbedar bir sohbette şöyle dedi " Ben her gün Sevgili Peygamber'imizin ruhaniyeti ile görüşürdüm. (Bu görüşme maneviyatta vardır.İspatı uzun gider. Tasavvufun deruni bir meselesidir) Bir gün baktım ki Resulüekrem Efendi'miz kabrinde yok . Dedim "Acaba ne oldu bugün bana ? Bende bir eksiklik var ! " Bir gün sonra Resulüekrem Efendi'mizi kabrinde tekrar gördüm . "Manada her gün ben sizi görürdüm.Bir gün göremedim . Bende bir eksiklik var. " Efendi'miz(sav) buyurdu ki " Sende bir eksiklik yok . Sen tamamsın . Ben burada yoktum. Şu an benim ümmetimden Osmanlı Devleti askerleri Çanakkale savaşında ehl-i salibe (haçlılara) karşı mücadele veriyor. Benden "himmət" istendi . Benden "yardım"istendi. Ben dün Çanakkale cephesindeydim . "

Düşmanla çatışırken biraz dağılan askerlerini toplamak için ileri mevzilere koşan Binbaşı Lütfi Bey bir elinde Kur'an bir elinde tabancasıyla öyle haykırıyordu " Yetiş Ya Muhammed ! Kitabın gidiyor !" Çeşme başında askerler su içerlerken "ısıtır" endişesiyle kovaladıkları uyuz bir köpeği sahiplenip onu tedavi eden ve " Nereden buldun bu uyuz iti ?" diye kendisine takılan zabıt arkadaşlarına ."Yarın kıyamette "Benim yarattığım bu hayvana niye merhamet etmedin ?" diye Cenab-ı Hak bana sorarsa ne cevap veririm ?" diyen Tabur Komutanı Yarbay Hasan Bey ağır yaralanmıştı. Askerler sedyenin çevresindeydiler. Bir ara dudakları kıvıldı ve kısık bir sesle "Beni derhal ayağa kaldırın !" diye adeta emretti . Sıhhiyeciler koltuklayarak onu bir külçe gibi ayakta tutmaya çalışırken Yarbay Hasan Bey gözlerini bir yöne sabitlemiş ,yüzündeki saygı dolu mahcubiyetle son sözlerini söylemişti :

" Niye zahmet buyurdunuz ya Resullulah ! "